

ЗА
ЮСТИНИАНОВЫ ПРАВА
на
ОХРИДСКА АРХІЕПИСКОПІЯ.

При всичко това, що милостивыйтъ и челоѣколюбыйтъ нашъ Царь Султанъ Абдуль Азисъ освободи вѣрно-подданныйтъ си Българскій народъ чрезъ Свой Высокій Ферманъ изъ-подъ ярематъ на Цариградскійтъ Патріархъ и на неговото безчелоѣчно духовенство и возобнови едижъ независимъ и самоуправителнъ Церковь подъ име Екзархія, но той, Патріархъ, като и до сега не припознава, нито иска да припознае тѣжъ Высокъ Царскъ волѣж и благоволеніе камъ Българьтѣ, то и ся сили онъ да удържи право за да избира и да праща пакъ на Българьтѣ всичко високо духовенство, какъ-то Епископы, Архіепископы и Митрополиты на Българскы Іерархическы Престолы, изъ едни само Гръцы, или же погърченны Българи, Арнауты и Куцовласы, така, щото чистытѣ Българе и сега да нѣматъ въ своя Іерархія духовенство по-горѣ отъ священническа степенъ, а къ Епископска степенъ и престолъ, и къ църковна независимость да имъ бжде закрытъ всекаковъ достѣпъ. Таквы очевидно неестественны, противуевангелскы, противуцърковны и весма пагубны по свои послѣдствія претенціи на Цариградското Патріаршество неволно приводятъ всякого къ